

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 13, параграф 1, буква б), подточка i) от Регламент (ЕО) № 883/2004 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност, член 3, параграф 1, буква а) и член 11, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1071/2009 ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилни превозвач, и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета, както и член 4, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 1072/2009 ⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари да се тълкуват в смисъл, че от обстоятелството, че предприятие, на което се издава разрешение за автомобилен превоз в държава — членка на Европейския съюз съгласно регламенти № 1071/2009 и № 1072/2009 и следователно трябва да е действително и трайно установено в тази държава членка, следва, че при това положение е доказано по неопровержим начин, че за целите на определянето на приложимата система за социална сигурност седалището на това предприятие по смисъла на член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 883/2004 се намира в тази държава членка и че тази констатация има обвързващо действие за органите на държавата членка на осъществяване на дейност?
- 2) Може ли националният съд на държавата членка на осъществяване на дейност, който установява, че съответното разрешение за автомобилен превоз е получено с измама, да не взема предвид това разрешение или въз основа на констатацията за извършена измама органите на държавата членка на осъществяване на дейност са длъжни най-напред да сезират органите, издали разрешението, с искане за отнемане на това разрешение?

⁽¹⁾ ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82.

⁽²⁾ ОВ L 300, 2009 г., стр. 51.

⁽³⁾ ОВ L 300, 2009 г., стр. 72.

**Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва), постъпило на
9 ноември 2021 г. — „Gargždų geležinkelis“ UAB/Lietuvos transporto saugos administraciją**

(Дело C-671/21)

(2022/C 84/30)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Gargždų geležinkelis“ UAB

Други страни в производството: Lietuvos transporto saugos administracija

Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba

„LTG Infra“ AB

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 47, параграф 4, първо и второ изречение от Директива 2012/34/ЕС ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че недвусмислено забранява установяването на национална правна уредба, която предвижда, че в случай на претоварена инфраструктура интензитетът на използване на железопътната инфраструктура може да бъде взет предвид към момента на разпределяне на капацитета? Оказва ли въздействие върху преценката това дали степента на използване на железопътната инфраструктура е свързана с действителното ѝ използване в миналото или с планираното използване в периода, през който съответното разписание е в сила? Имат ли някакво значение за тази преценка разпоредбите на членове 45 и 46 от Директива 2012/34/ЕС, предоставящи широко право на преценка на управителя на обществената инфраструктура или на органа, вземащ решения относно капацитета, при координиране на заявления капацитет, както и транспонирането на тези разпоредби в националното право? Има ли някакво значение за тази преценка фактът, че в конкретен случай е установено, че инфраструктурата е претоварена, поради капацитета, заявен от две или повече железопътни предприятия по отношение на превозването на един и същ товар?

- 2) Означава ли разпоредбата на член 45, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС, съгласно която „[в] процеса на координиране и изготвяне на разписанието управителят на инфраструктура може да даде приоритет на конкретни услуги, но само в случаите по членове 47 и 49“, че управителят на инфраструктурата може да приложи национално правило за приоритет и когато не е установено, че инфраструктурата е претоварена? В каква степен (въз основа на какви критерии) управителят на инфраструктурата трябва, преди установяване на претоварването ѝ, да координира заявените влакови маршрути и да се консултира със заявителите на основание на член 47[, параграф 1], първо изречение от Директива 2012/34/ЕС? Следва ли консултирането със заявителите да обхваща преценката дали двама или повече заявителя са подали конкурентни заявки за превоза на един и същ товар (стоки)?

(¹) Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година за създаване на единно европейско железопътно пространство (ОВ L 343, 2012 г., стр. 32)

Преюдициално запитване от Vrederecht te Antwerpen (Белгия), постъпило на 11 ноември 2021 г. — Fluvius Antwerpen/MX

(Дело C-677/21)

(2022/C 84/31)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Vrederecht te Antwerpen

Страни в главното производство

Ищец: Fluvius Antwerpen

Ответник: MX

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 2, параграф 1, буква а) във връзка с член 14, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО (¹) да се тълкува в смисъл, че незаконното потребление на електроенергия представлява доставка на стоки, а именно прехвърлянето на правото за разпореждане с материална вещ като собственик?

При отрицателен отговор, трябва ли член 14, параграф 2, буква а) от Директива 2006/112/ЕО да се тълкува в смисъл, че незаконното потребление на енергия представлява доставка на стоки, а именно прехвърлянето, направено от или от името на публичноправен орган или в съответствие със закона, на собствеността върху вещь срещу заплащането на компенсация?

Трябва ли член 9, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО да се тълкува в смисъл, че ако Fluvius Antwerpen има право на обезщетение за незаконно потребление на енергия, то трябва да се приеме за данъчнозадължено лице, тъй като незаконното потребление е резултат от „икономическа дейност“ на Fluvius Antwerpen, а именно експлоатацията на материална вещ с цел получаване на доход от нея на постоянна основа?

Ако член 9, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че незаконното потребление на електроенергия представлява икономическа дейност, трябва ли член 13, параграф 1, първа алинея от Директива 2006/112/ЕО да се тълкува в смисъл, че Fluvius Antwerp е публичен орган, и ако това е така, трябва ли член 13, параграф 1, трета алинея да се тълкува в смисъл, че незаконното потребление на електроенергия е резултат от дейност на Fluvius Antwerp, която не се извършва в значителен мащаб?

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).